

Møte onsdag den 16. mai 2007 kl. 10

President: C a r l I . H a g e n

D a g s o r d e n (nr. 80):

1. Spørretime
 - muntlig spørretime

Presidenten: Det foreligger to permisjonssøknader:

- fra Venstres stortingsgruppe om sykepermisjon for representanten Leif Helge *Kongshaug* fra og med 16. mai og inntil videre
- fra representanten Borghild *Tenden* om velferdspermisjon i tiden fra og med 21. mai til og med 26. mai

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Følgende vararepresentanter innkalles for å møte i permisjonstiden:
 - For Akershus fylke: Inge Hallgeir *Solli*
 - For Møre og Romsdal fylke: Gunn Berit *Gjerde*
3. Gunn Berit *Gjerde* innvelges i Lagtinget for den tiden hun møter for representanten Leif Helge *Kongshaug*.

Presidenten: Representanten Svein Flåtten vil fremsette to representantforslag.

Svein Flåtten (H) [10:02:56]: På vegne av representantene Erna Solberg, Olemic Thommessen og meg selv har jeg fornøyelsen av å fremsette et representantforslag om å øke fradragsbeløpet og utvide ordningen med skattefradrag for gaver til frivillige organisasjoner til også å omfatte gaver, inkludert kontingent, i lokale frivillige organisasjoner.

Så har jeg også gleden av å fremme representantforslag fra representantene Jan Tore Sanner, Børge Brende og meg selv om å utelate utmarksverdi av elgjakt fra formuesberegningen innenfor områder med etablert ulverevir og høy rovviltbelastning.

Presidenten: Representanten Per Olaf Lundteigen vil fremsette et representantforslag.

Per Olaf Lundteigen (Sp) [10:03:50]: På vegne av representanten Trygve Slagsvold Vedum og meg sjøl vil jeg fremme forslag om gjennom ny lov å sikre at vann- og avløpsinfrastrukturen forblir heleid av det offentlige i all framtid.

Presidenten: Forslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

S a k n r . 1

Spørretime– *muntlig spørretime**Muntlig spørretime***Presidenten:** Stortinget mottok mandag meddelelse fra Statsministerens kontor om at følgende statsråder vil møte til muntlig spørretime:

- statsråd Dag Terje Andersen
- statsråd Heidi Grande Røys
- statsråd Helga Pedersen

De annonserte regjeringsmedlemmene er til stede, og vi er klare til å starte den muntlige spørretimen.

De representanter som i tillegg til de forhåndspåmeldte ønsker å stille hovedspørsmål, bes om å reise seg. –

Vi starter med første hovedspørsmål, fra representanten Per-Willy Amundsen.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:05:06]: Mitt spørsmål går til statsråd Heidi Grande Røys.

Man kan si mye om tidligere Høyre-statsråder, men de to foregående moderniseringsministrene, Victor D. Norman og Morten Meyer, hadde iallfall ambisiøse visjoner og målsettinger. De ville bygge ned byråkratiet, korte ned på saksbehandlingstidene og digitalisere offentlig forvaltning.

Etter at den rød-grønne regjeringen tok over, ble moderniseringsministeren omdøpt til fornyelsesministeren, før Regjeringen falt ned på den mer samnorske varianten fornyingsminister.

I kommunal- og forvaltningskomiteen har vi stort sett mottatt kun én sak fra Fornyings- og administrasjonsdepartementet utover det som er rutinesaker om pensjoner og årsmeldinger, nemlig saken om samisk navn på Troms fylke. Har denne regjeringen i det hele tatt noen ambisjoner på fornyingsområdet annet enn å drive med stadige navneendringer? Eller er det nettopp mangel på arbeidsoppgaver i departementet som gjør at fornyingsministeren ivrer etter å få innført 6-timersdagen? Hva driver statsråden egentlig med? Hvor er fornyingen?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:06:40]: Snakk om å følge dårleg med i timen!

I NHO sitt konkurransebarometer for 2007 kan ein lese under kapittel 10, Byråkrati og forenkling:

«Arbeidet med å gjøre hverdagen enklere for bedriftene gir nå resultater slik vi ser i årets Konkurransesevnebarometer. Norge har forbedret sin relative posisjon fra 2006 til 2007 ved å rykke opp til en andreplass, og har styrket seg på så å si alle områder.»

Her er det ingen grunn til å tvile på at Regjeringa både har ambisjonane og, faktisk endå viktigare, evna til å gjennomføre tiltak.

Dei viktigaste momenta som gjer at vi no skårar så høgt og går opp til andreplass i dette barometeret, er fyrst og fremst den jobben vi gjer på elektronisk forvaltning. Det er kanskje det viktigaste fornyingsgrepet.

Denne Regjeringa har ein heilt annan politikk for å drive fornying i offentleg sektor enn det den førre regjeringa hadde med støtte frå Framstegspartiet, då det stort sett gjaldt å AS-ifisere og konkurranseutsetje alt innanfor staten og det offentlege. Denne regjeringa har sagt at vi skal

fornye offentlig sektor som offentlig sektor. Vi er veldig opptekne av at offentlig forvaltning er effektiv. Derfor gjer vi ein stor jobb på spesielt IT-området. Vi har gått inn for Miside. Vi har lagt ut Miside. Næringsministeren har ei storsatsing på Altinn, knytt til næringslivet, sånn at både innbyggjarar og næringsliv no skal møte offentlig forvaltning på nett gjennom elektroniske sjølvbeteningsløysingar.

Eg har ute på høyring fleire forslag til m.a. e-id og standardisering – ein måte å identifisere seg på – knytt til nettopp offentlig forvaltning, slik at vi får tilgjengeleg fleire tenester på nett, spesielt innafor helseområdet, og ikkje minst at dei offentlege IT-systema skal begynne å kommunisere i lag, for det gjer dei ikkje pr. i dag.

Siste fornyingsgrepet kom jo så seint som i går i Arbeids- og inkluderingsdepartementet – AID – der vi no går over til elektronisk saksbehandling i UDI. Det burde ha vore gjort for lenge sidan. Høgre sat med kommunalministeren og hadde ansvaret for UDI i fire år, og ein køyrde mapper i bil frå Oslo politistasjon og opp til UDI. No får vi elektroniske verktøy òg i den sektoren, og vi fortset arbeidet med å fornye offentlig sektor.

Per-Willy Amundsen (FrP) [10:09:03]: Aftenposten hadde 22. september 2006 et oppslag der fornyingsministeren ble konfrontert med fakta fra ECON som viste at ventelønsordningen kostet Norge 2,8 milliarder kr i perioden 1998–2003.

Statsråden uttalte at hun skulle se nærmere på ordningen, men konkluderte samtidig der og da slik:

«(...) den er et sosialt sikkerhetsnett for dem som blir rammet av omstillinger i staten.»

Jeg skal ikke gå inn på om det er viktigere for offentlig ansatte å ha et sosialt sikkerhetsnett enn det er for folk i privat sektor, og jeg skal heller ikke gå inn på det faktum at det knapt har vært en eneste omstilling siden de rødgrønne overtok. Jeg vil isteden spørre om følgende: Har statsråden kommet noe videre med evalueringen av ventelønsordningen?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:10:08]: Det er ei misforståing som Framstegspartiet har, og som Høgre òg har delt i fire år, at ein fyrst og fremst omstiller ved å støyte folk ut i uføretrygd eller ved å la dei gå av med tidleg pensjon, slik ein har gjort i mange av dei omstillingane som har gått føre seg i staten. Det ligg jo føre fleire forskingsrapportar som viser både at ein har fått ein auke av folk på uføretrygd, og at altfor mange har fått tidlegpensjon – folk som eigentleg ynskte å fortsetje i arbeid.

Ei av våre store utfordringar både i offentlig og i privat sektor er mangelen på arbeidskraft. Då kan ikkje vi fortsetje å omstille verken i stat eller i kommunar på ein slik måte at det fører folk ut i trygdeordningar. Tvert imot, vi må fortsetje innsatsen for å få folk inn igjen i arbeidslivet.

Derfor har vi ein heilt annan politikk for å fornye offentlig sektor. Ja, noko av det fyrste vi gjorde, var å gjeninnføre den tryggleiken som folk har i omstillingsperiodar, nemleg ventelønsordninga, og ja, vi har arbeid på

gang med hovudsamanslutningane om heile tenestemannslova.

Presidenten: Det blir tre oppfølgingsspørsmål – først Bent Høie.

Bent Høie (H) [10:11:28]: Jeg registrerer at for denne regjeringen er det en stor nok utfordring å fylle skoene fra den forrige regjeringen med de ambisjonene som da ble lagt på IT-politikken. Det går i riktig retning, selv om det går mye senere enn det det gjorde under Bondevik II-regjeringen.

Det er helt riktig som representanten Amundsen sier, at det til Stortinget er kommet få, om noen saker fra statsråden om fornying av offentlig sektor. Men det har ikke skortet på saker fra Stortinget til statsråden med gode forslag til endringer for å gjøre offentlig sektor både mer åpen og mer serviceminded. Blant annet er det fremmet forslag om konkrete målsettinger for åpningstider i offentlig sektor.

Forbrukerinspektørene hadde senest 18. april et oppslag som viste hvordan folk i dag blir møtt med stengte dører når man skal fornye pass, få skilt på bilen, osv.

Når vil statsråden gjøre noe for å få en offentlig sektor som er preget av åpenhet og service?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:12:39]: Når det gjeld å fylle skoa til den førre ministeren, kan eg seie at det var ikkje spesielt mange sko å fylle. Det var sett i verk svært lite arbeid. Ein jobba med Miside. Det var eit glimrande påfunn, og det har vi ført i mål. Men på dei store viktige områda, som t.d. å få ein felles e-id i heile den offentlege sektoren, på helseområdet spesielt, som gjer at vi kan kome i gang med fleire elektroniske tenester, med den tryggleiken som innbyggjarane treng, og som ikkje minst dei som skal levere frå seg opplysningar, treng, det har vi sett i gang. Det ligg ute på høyring – heile standardarbeidet som gjer at dei ulike programvarene i offentlig sektor kan «snakke» saman. Det var ikkje gjort noko på dette området då vi tok over. Vi har sendt det ut på høyring – gjenbruk av felleskomponentar i ulike programvarer. Det er dei viktige, store tinga. Det er jo det som gjer at vi kan få utnytta dei investeringane vi har gjort, på ein heilt annan måte, at offentlig sektor, offentlig forvaltning, jobbar effektivt via elektroniske verktøy. Det er jo det som er fornying, og det treng vi faktisk ikkje å leggje fram noka sak om i Stortinget. Det er ei budsjettsak, og etter det eg kan sjå, har Stortinget støtta dei budsjettforslaga som vi har hatt på det området.

Presidenten: Bjørg Tørresdal – til oppfølgingsspørsmål.

Bjørg Tørresdal (KrF) [10:13:54]: Når man henvender seg til et offentlig kontor, skal man møte service og ha følelsen av å bli tatt på alvor. Tilgjengelighet og service er også statsrådets ansvar. Statsråden har ansvar for å være pådriver for at man skal kunne møte denne servicen og åpenheten i offentlig sektor.

Hva vil statsråden gjøre for å være pådriver for økte brukerrettigheter, økt tilgjengelighet i offentlig sektor, slik at man slipper å gå med bøyd hode ut fra et kontor, eller oppleve ikke å treffe noen i det hele tatt?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:14:29]: På dette området gjer vi jo fleire ting. Noko av det siste eg har gjort, er at eg arrangerte ein innbyggjarkonferanse i mars. Vi inviterte då 100 forskjellige innbyggjarar frå heile landet til å kome til oss og fortelje korleis dei opplever sitt møte med ulike offentlege instansar. Det var innbyggjarar som ikkje representerte lag og organisasjonar, som vi elles møter på lobbynivå, men rett og slett folk i kraft av seg sjølve.

Det er klart at eit møte med det offentlege, det å bli møtt med service, med ei venleg haldning, er det folk er opptekne av. Og det gjer vi noko med. Det vi bl.a. er i gang med no, er å få til ei endå større satsing på statlege brukarundersøkingar. Svara på dei brukarundersøkingane skal vere offentlege, slik at etatane må halde seg til det innbyggjarane faktisk melder tilbake, og ikkje minst at dei kvar for seg òg bruker resultatata i fornyingsarbeidet sitt.

Eg fokuserer på dette på dei leiarkonferansane eg har med Statens topplederforum. Når det gjeld dei tilsette, diskuterer eg dette med hovudsamanslutningane, for det er dei som er ute og møter folk. Her gjer vi veldig mykje som er knytt opp til akkurat det som representanten Tørresdal er oppteken av.

Presidenten: Lars Sponheim – til oppfølgingsspørsmål.

Lars Sponheim (V) [10:15:44]: Det tjener sjelden en statsråd til ære å gå løs på sine forgjengere nesten to år etter et regjeringsskifte. Jeg vil gi statsråden det råd – hvis det betyr noe – å konsentrere seg om å levere politikk og sette en dagsorden på det viktige saksfeltet som hun leder. Jeg fulgte godt med på hennes forgjengere. Det er ikke sant det som blir sagt om det arbeidet de gjorde. Det ble gjort veldig mye godt arbeid, som også videreføres. Jeg følger også så godt med at jeg vet at statsråden i dag gjør et godt arbeid på mange områder, men trenger å komme ut og tydeliggjøre dette saksfeltet.

Jeg skal i de siste sekundene prøve å bidra med en oppfordring til statsråden på ett felt. Statsråden har vist positiv vilje til å følge opp Venstres engasjement når det gjelder personvern. Hun har også varslet at hun vil følge opp forslaget om en personvernkommissjon, som Venstre har foreslått her i stortingsalen. Det er et tabloid saksfelt, som gir gode muligheter for statsrådets fornyingsarbeid. Når kommer personvernkommissjonen?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:16:42]: Eg hadde håpt at han allereie hadde vore lagd fram. Vi har jobba med nokre namn, men dei vi har spurt, er travle personar, slik at ein del har måtta takke nei. Det betyr at vi jobbar heilt i sluttfasen med dei siste personane, så han kjem rett rundt hjørnet.

Som representanten Lars Sponheim var inne på, er dette eit område som Venstre har stått hardt på, og som vi òg står hardt på. Vi har stor glede av å ha støtte i Stortinget for det arbeidet vi gjer, og av å verte utfordra. Det har eg sagt tidlegare.

Vi har gjort andre ting på dette området. Eg har f.eks. hatt ute på høyring ei slik om innsyn i e-post, som går på det same. Det som eg, og eg vil tru òg Venstre, er oppteken av, er at sjølv om vi no set ned ein personvernkommissjon, betyr ikkje det at vi skal parkere alle debattar om personvern i det offentlege rom, og heller ikkje i Stortinget. Tvert imot, vi set ned ein personvernkommissjon for å få meir debatt, for å få fleire røyster inn i debattane om personvern, som jo er viktig. Eg håper jo å verte utfordra vidare på dette, sjølv om vi no set ned ein personvernkommissjon.

Presidenten: Vi går vidare til neste hovudspørsmål.

Ivar Kristiansen (H) [10:18:03]: Mitt spørsmål går til statsråd Dag Terje Andersen.

Det jeg holder her, er en faksimile fra Rana Blad, tatt en viss tid før stortingsvalget 2006. Den viser ca. 6 000 demonstranter som møtte opp med fakler for å vise sin støtte til de rød-grønne representantene, de rød-grønne partiene, som hadde lovet Rana-samfunnet og andre industrisamfunn at bare de vant valget, skulle industrien sikres et nytt industrikraftsystem med lavere energipriser, altså en spesialpris til norsk prosessindustri i særdeleshet.

Det ble sagt at dette var mulig å gjennomføre, at det var enkelt, og at det var gjennomførbart. Samtidig ble det gitt uttrykk for at den forrige regjeringen manglet evne og vilje til å få dette på plass. Dette var enkelt, ble det sagt. Fra de rød-grønne representantene land og strand rundt, i ethvert industrisamfunn, ble det sagt at denne saken hadde førsteprioritet, og at det ville gå kort tid før det ble gjennomført. Høyre, som i enhver sammenheng prøver å ivareta interessene til norske industrisamfunn og norske industriarbeidere, advarte på det sterkeste. I går kom revidert nasjonalbudsjett. Sjokkmeldingen til dem som hadde trodd på de rød-grønne løftene, kom i går, og var den endelige bekreftelsen på at Regjeringen har gitt opp dette løftet. Det sies at dette ikke er enkelt – som vi advarte mot. Det sies at Regjeringen jobber videre med dette. Det som skulle ta 14 dager, har nå tatt snart to år. Nå gir man opp.

Vil statsråden benytte anledningen til å be titusener av arbeidere om unnskyldning for at man ikke klarte å gjennomføre det fremste løftet fra valgkampen 2006?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:20:09]: Som representanten sa, er det videre arbeidet med industrikraftregimet omtalt i revidert nasjonalbudsjett. Som både representanten og presidenten vet, er det Olje- og energidepartementet som håndterer denne saken. Hvis det er greit, kan jeg likevel godt svare. Det er ikke første gang noen ikke har sett forskjell på meg og statsråd Enoksen!

Det som står i revidert nasjonalbudsjett, er helt riktig. Regjeringen jobber fremdeles med å finne et industrikraftregime som er innenfor EØS-avtalens regelverk. Vi

er opptatt av at det industrikraftregimet vi skal komme fram til, ikke bare skal være et forslag som blir utsatt for konkurransekritikk fra EU og fra ESA. Vi skal være sikre på at det regimet vi legger fram, tåler Konkurransetilsynets etterprøving. Derfor blir det, som omtalt i revidert nasjonalbudsjett, jobbet videre med en rekke modeller som har til hensikt å bidra til langsiktig stabilitet for de industrikrevende bedriftene i Norge. Jeg kan nevne ett eksempel på det. Frankrike har, uten at det har blitt påtalt fra EUs side, laget en modell der bedrifter i fellesskap kan inngå i et konsortium og i fellesskap kjøpe langsiktige, gode industrikraftavtaler som f.eks. kan ta hensyn til svingninger i sluttproduktpris eller råvarepris. På den måten klarer man å etablere systemer som både er i tråd med regelverket, og gir gode industrikraftregimer. Det er én modell som det vil bli jobbet videre med. Vi har altså ikke lagt bort forslaget om industrikraft. Det er varslet hvordan man skal jobbe videre med dette.

Ivar Kristiansen (H) [10:22:08]: Jeg skal erkjenne at det tidvis er nokså vanskelig å se forskjell på næringsministeren og energiministeren, selv i dagslys – og spesielt i disse spørsmålene. Statsråden valgte å ikke besvare spørsmålet, han sier at dette er ikke mitt bord. Hva annet er «mitt bord» enn å ivareta interessene til norske industrisamfunn? Kjernen i dette er ikke å si at vi jobber videre med saken, og gi Bjølvefossen, Mo i Rana, Karmøy eller titalls andre industrisamfunn nye forhåpninger. Norsk industri har tapt to år på å avvente – de som har stolt på løftene.

Landets nåværende statsminister sa ifølge Stavanger Aftenblad 9. august 2005, at en ny, sosialistisk regjering vil tilby industrien elkraft til under markedspris. Jeg gjentar mitt spørsmål: Vil statsråden nå benytte anledningen til å be de titusener av ansatte og norske industrisamfunn som trodde på løftene, om unnskyldning for sitt valg?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:23:13]: Jeg har altså ikke avvist spørsmålet på grunn av at det ikke ligger på mitt bord, jeg har svart på det selv om det ikke ligger på mitt bord, fordi jeg er veldig opptatt av næringslivet og industrikraften. Derfor er det riktig at flere departementer jobber tett sammen i det spørsmålet, som altså formelt ligger i Olje- og energidepartementet. Vi har ikke sagt at det er enkelt å lage et regime som tåler ettersyn fra ESA. Vi har sagt at vi skal lage et system som tåler prøving fra ESA, sånn at de bedriftene som får gode industrikraftkontrakter framover, kan være trygge på at det er noe som vil vare, som gir grunnlag for planlegging av den framtidige virksomheten. Det er ikke noen tvil om at her har denne regjeringen en helt annen aktivitet enn den tidligere regjeringen som representanten Kristiansen viste til. Det er en vanskelig og utfordrende jobb. Derfor går vi grundig inn i den, og statsråden med ansvaret jobber ukentlig med spørsmålet, og kommer til å levere gode løsninger.

Presidenten: Det blir fire oppfølgingsspørsmål – først Ketil Solvik-Olsen.

Ketil Solvik-Olsen (FrP) [10:24:34]: Jeg vil si meg enig i at det er høyst på sin plass at Regjeringen ber om unnskyldning for de brutte løftene: valgloftet til industrien og velgerne, der de ble lovt at dette var ting som Regjeringen skulle fikse lett, og utsagnene i forhold til den kritikken som de rød-grønne partiene kom med mot Bondevik II-regjeringen, der de påstod at det kun var politisk vilje hos den forrige regjeringen det stod på, fordi handlingsrommet innenfor EØS-regelverket var stort. Først ble et industrikraftregime lovet framlagt i desember i fjor. Det ble ikke levert. Derest lovet energiministeren at dette vil komme i revidert.

Jeg siterer fra Nationen 12. april i år, der energiminister Enoksen sier:

«Et forslag til nytt industrikraftregime vil komme i revidert nasjonalbudsjett.»

Dette er ikke så vanskelig å forstå. Alle er klar over at Regjeringen jobber med dette. Det vi etterlyser, er resultatene som Regjeringen lenge har lovet, men som den ikke har levert. Spørsmålet er da forbilledlig enkelt: Mener statsråden at energiminister Enoksens løfte i Nationen har blitt innfridd?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:25:40]: Ja, det mener jeg selvfølgelig.

Når det gjelder industrien, som er avhengig av kraft, har ikke de nåværende regjeringspartiene sagt at dette kan løses i løpet av 14 dager eller én måned. Vi har sagt i Soria Moria-erklæringen at vi skal finne en løsning på denne saken, og Soria Moria-erklæringen gjelder for hele denne fireårsperioden. Men jeg synes det er et vesentlig poeng for forutsigbarheten i norsk industri at man den dagen regimet er på plass, kan være trygg på at det er noe som tåler Konkurransetilsynets etterprøving, sånn at en vet at en kan planlegge for mange år framover med de rammene som da er gitt. Det gir stabilitet. Det gir forutsigbarhet. Og det er det olje- og energiministeren jobber i retning av.

Presidenten: Line Henriette Holten Hjemdal – til oppfølgingsspørsmål.

Line Henriette Holten Hjemdal (KrF) [10:26:35]: Industrien, kommuner og arbeidstakere har ventet lenge på at Regjeringen skulle vise politisk handlekraft når det gjelder det norske industrikraftregimet. EU-land som Frankrike, som statsråden selv var inne på – og også Finland – er i full gang med å få på plass ordninger som sikrer hjemlig industri mer kraft til gode, internasjonalt konkurransedyktige priser. Kraften er med og sikrer arbeidsplasser. Dette viser at det er fullt mulig å få til et regime. Men Regjeringens beskjed er at den skal jobbe langsiktig, og det er for dårlig i forhold til alle disse løftene som ble gitt. Det ble drevet valgkamp i mange byer der medlemmer av Fellesforbundet ble lovt at dette skulle komme på plass – bare de stemte på Arbeiderpartiet. Men beskjeden fra arbeiderpartiregjeringen – den dominerende arbeiderpartiregjeringen – er at dette er svært vanskelig. Jeg konstaterer at statsråden synes det er vanskelig å si unnskyld til

alle disse som i dag er skuffet. Men mitt spørsmål blir da: Hvilket kraftregime er det mulig å få på plass?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:27:43]: Det kraftregimet som skal på plass, skal legges fram av olje- og energiministeren, og i den grad det skulle lekke noe før det er ferdig, er det i hvert fall ikke en annen statsråd som kommer til å gjøre det.

Jeg antyder noen retningslinjer som jeg vet olje- og energiministeren jobber etter, bl.a. det franske systemet. Vi vet også at f.eks. Statkraft og andre kraftaktører i markedet inngår langsiktige industrikraftavtaler som svinger i forhold til både valuta, sluttproduktpris, råvarepris osv. Der er det mange muligheter til å kombinere løsninger som kan gi mer forutsigbarhet. I det arbeidet som statsråd Enoksen nå gjør, har han tett kontakt ikke bare med ESA, men også med norsk industri – og for den saks skyld med fagbevegelsen, som jeg synes det er hyggelig at Kristelig Folkepartis representant refererer til – for sammen med dem å lete etter og finne fram til de mulighetene som gir det trygge kraftregimet for framtiden. De er selvfølgelig utålmodige, men innforstått med at vi må finne et system som tåler ESA-kontroll.

Presidenten: Gunnar Kvasheim – til oppfølgings-spørsmål.

Gunnar Kvasheim (V) [10:28:53]: Det er dessverre stor fare for at de rød-grønne partienes løftebrudd vil føre til at et stort antall arbeidsplasser går tapt. Det er nemlig bedrifter som har hatt mulighet til å inngå kraftavtaler til 18–19–20 øre – gunstige avtaler som de har latt være å inngå fordi de har stolt på rød-grønne politikeres løfter om at det skal komme et politikerstyrt kraftregime som skal bli enda gunstigere. Vi ser altså i dag at statsråden ikke vil gi en unnskyldning til dem som har trodd på at det skulle komme en rask avklaring fordi dette var helt ukomplisert om en bare hadde viljen. Men hvis han ikke vil gi en unnskyldning, så kan han iallfall gi et råd til dem rundt om i bedriftene som ikke vet hva de skal gjøre. Vil han råde disse bedriftene til å vente enda noen år på en avklaring, eller vil han råde dem til å finne en løsning i markedet og dermed få forutsigbare rammevilkår videre?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:29:49]: Jeg oppfatter det ikke som min oppgave å fungere som industriell rådgiver eller for den saks skyld kraftmarkedsrådgiver fra Stortingets talerstol og gi råd til næringslivet. Men det jeg vil si overrasker meg noe, er at Venstre nå er utålmodig etter å skaffe norsk tungindustri gode rammevilkår, når vi ser på de diskusjonene vi ofte har hatt om de spesielle vilkår disse bedriftene har i forhold til enkelte utslippsformer f.eks. I den grad det i Venstre og de to andre tidligere regjeringspartiene nå er utålmodighet etter at denne regjeringen skal gjøre det den forrige regjeringen ikke fikk til eller ville når det gjelder kraftregimet, oppfatter jeg det som en støtte til Regjeringen og en støtte til det arbeidet som energiministeren driver med. Det synes jeg er et godt grunnlag for å være offensiv i det videre arbeidet.

Presidenten: Petter Løvik – til oppfølgings-spørsmål.

Petter Løvik (H) [10:30:57]: Eg oppfatar at statsråden ikkje vil be om unnskyldning for dei løftebrota som har skjedd. Men det må vel vere på sin plass å spørje om ikkje dette på ein eller annan måte må få konsekvensar, fordi dette gjeld svært mange viktige lokalsamfunn og svært mange arbeidsplassar i industrien i store delar av landet.

Det som har skjedd her, er at vi no får ei forverring av situasjonen på fleire måtar i forhold til det som Bondevik II-regjeringa la opp til, bl.a. når det gjeld skattereglar for næringslivet. Det som Høgre er oppteke av, er dei totale rammevilkåra. Kraftprisane er eitt av desse, men også skattar og avgifter og andre rammevilkår. Og spørsmålet er: Kan statsråden no tenkje seg at ein kan gå inn for å kompensere desse løftebrota f.eks. ved å gå inn for det som Bondevik II-regjeringa foreslo i sitt siste budsjett, nemleg betydelege forbetringar i avskrivningssatsane?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:31:59]: Det er ikke noen grunn til å unnskyldne det vi har sagt om industrikraftregimet og betydningen for norsk industri. Det er grunn til å gjøre det en kan for å følge det opp, og det er det Regjeringen jobber med. Jeg synes det er et bedre alternativ enn å unnskyldne og gå fra det. Vi skal følge det opp.

Jeg synes det er helt unaturlig at vi skulle diskutere avskrivningssatser i norsk industri i tilknytning til industrikraftregimet. Avskrivningssatser bør i størst mulig grad – og der tror jeg de fleste partier er enige – gjenspeile investeringsobjektets faktiske levetid. Og så kan det være uenighet om hva som er den faktiske levetid – jeg er kjent med at det er noe forskjellige satser i de forskjellige land. Men at det skulle være en del av industrikraftregimet, synes jeg ville være unaturlig.

Presidenten: Stortinget går til neste hovedspørsmål.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [10:33:05]: Eg har òg eit spørsmål til nærings- og handelsministeren.

Saman med bl.a. store delar av fagbevegelsen kjenner Kristeleg Folkeparti betydeleg uro for dei konsekvensane som EU sitt tenestedirektiv vil få. Me ser ein reell fare for at EU-direktivet i praksis kan auka omfanget av sosial dumping. Truleg vil direktivet slå hardest ut der det ikkje er tariffavtaler, men mange fryktar òg at direktivet kan setja tariffbestemte løns- og arbeidsvilkår under press.

For å få til eit internt kompromiss i EU vart bl.a. helse-sektoren teken ut av direktivet. Men for få dagar sidan vedtok EU-parlamentets indre marknadskomite å oppfordra EU-kommisjonen til likevel å inkludera helsesektoren i tenestedirektivet. Dette er urovekkjande.

Den europeiske faglege samarbeidsorganisasjonen, kjend som Euro-LO, rykkjer no ut med ei sterk åtvaring mot at direktivet skal gjelda helsesektoren. Om ei veker tid skal EU-parlamentet behandla det omstridde forslaget, og same kva veg fleirtalet då vippar, syner dette at me må

rekna med nye framstøytar for å få utvida tenestedirektivet til nye område.

Eg vil derfor be nærings- og handelsministeren om å svara på to spørsmål, for det første: Deler Regjeringa Euro-LO sin motstand mot å ta helsesektoren inn i tenestedirektivet? Og: Kan statsråden no garantera at me vil få ein grundig og uavhengig analyse av konsekvensane av EU-direktivet før det vert teke standpunkt til om Noreg skal reservera seg imot direktivet?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:34:41]: Først til spørsmål nr. 2, for det er enkelt å besvare – det kan jeg svare ja på. Det er allerede dokumentert ved at vi, mens ein vanlig behandlingstid internt i EØS for å si om et direktiv er relevant og akseptabelt – som det heter på det språket – er åtte uker, hele tiden har lagt opp til å bruke betydelig mer tid enn det, noe som bevises ved at vi nå er i mai og fremdeles går igjennom de mange høringsuttalelser som har kommet inn når det gjelder direktivet.

For den norske regjeringen som for mange andre er det en viktig presisering – og dette er en prosess som har gått over lang tid – som representanten Sørfonn pekte på i forhold til helsevesenet, og at det er utenfor direktivet. Det som er åpenbart, er at den typen virksomhet uansett er en del av EØS-avtalen. Direktivet regulerer ting som i vesentlig grad tidligere måtte avgjøres i EUs rettsystem. Det er altså ingen vesentlige endringer i forhold til det.

Jeg er glad for representanten Sørfonns engasjement for både de faglige rettighetene generelt og for tiltak mot sosial dumping spesielt. Jeg må også få lov å kommentere at de tiltakene som Regjeringen nå foreslår for å motvirke sosial dumping, er helt klart innenfor det som det ville være anledning til i det tenestedirektivet som det her blir spurt om.

Vi legger altså opp til en veldig grundig behandling. Vi skal snu på hver stein og gå igjennom alle spørsmål før vi endelig konkluderer på tenestedirektivet.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [10:36:23]: Eg takkar for svaret, men eg har eit par oppfølgingsspørsmål.

Det er eit faktum at frå tid til anna har det vore litt vanskeleg for Stortinget å få innsyn i korleis Regjeringa eigentleg arbeider med å vurdere konsekvensane av tenestedirektivet. Åslaug Haga var veldig tydeleg på Senterpartiet sitt landsmøte på at ein ikkje ville seia ja til tenestedirektivet dersom ein ikkje kjenner konsekvensane av det. Og Kristin Halvorsen sa noko i same lei under SV sitt landsmøte. Men spørsmålet er: Kan statsråden vera litt meir konkret på korleis ein vil gå fram for å få fram alle konsekvensane av tenestedirektivet? For å hjelpa statsråden litt på veg, kjem eg med eitt spørsmål til: Vil statsråden syta for at ein konsekvensanalyse av tenestedirektivet vert utført av uavhengig kompetanse og ekspertise, altså ikkje berre av departementet sine egne folk?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:37:27]: Vi har allerede en rekke uttalelser om og analyser av tenestedirektivets betydning. Mange av dem stammer faktisk fra det første utkastet til tenestedirektiv, som vi – det har vi vært

enige om fra Norges side, har jeg inntrykk av – i hvert fall har forandret betydelig, sammen med mange andre i Europa. Det direktivet som nå foreligger, er altså betydelig forandret fra tidligere direktiver. Vi jobber nå med å gå gjennom punkt for punkt alle de spørsmål som dukker opp, med nøytrale folk, og jeg går ut fra at representanten Sørfonn og jeg er enige om at embetsverket i Norge tilhører kategorien «nøytrale folk» når det gjelder å gå gjennom faktagrunnlag, juridiske tekster. Men jeg kan forsikre representanten Sørfonn om at vi skal ha en grundig gjennomgang av alle de betenkeligheter som er reist knyttet til tenestedirektivet, før Regjeringen kommer med sitt endelige forslag til konklusjon på hvorvidt direktivet er akseptabelt og relevant.

Presidenten: Det blir fire oppfølgingsspørsmål – først Robert Eriksson.

Robert Eriksson (FrP) [10:38:39]: Statsråden sa nettopp at det finnes en rekke uttalelser og høringer. Likevel registrerer vi at Senterpartiet og SV har sagt nei til tenestedirektivet. Vi registrerer også fra fylkesårsmøtene i Arbeiderpartiet at en rekke fylkeslag i Arbeiderpartiet sier nei, og at man ønsker at statsråden skal ta en ekstra runde og ikke foreta noen hastebehandling når det gjelder tenestedirektivet. Man kan jo begynne å spørre seg hvor lang den strafferunden som fylkeslagene i Arbeiderpartiet har bedt statsråden om å gå, er, og mitt spørsmål blir da: Når kan vi forvente å få tenestedirektivet til Stortinget? Eller er det fortsatt slik at håndbrekket helt på i egen organisasjon og i Senterpartiet og SV gjør det umulig å få saken fram til Stortinget?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:39:35]: Jeg kan si med en gang at Regjeringen ikke har varslet Stortinget, og derfor gjør heller ikke jeg det nå, om når tenestedirektivet blir lagt fram. Jeg hadde inntrykk av på hovedspørsmålsstilleren at det var viktig at vi fikk gått grundig gjennom tenestedirektivet, og det har altså Regjeringen tenkt å legge til grunn.

Så er ikke jeg kjent med at SV eller Senterpartiet har sagt et absolutt nei til tenestedirektivet i forbindelse med sine landsmøter. Det har i hvert fall ikke Arbeiderpartiet gjort, men vi har vært enige om for så vidt det samme som hovedspørsmålsstilleren gav uttrykk for, at det er grunn til å gå grundig inn i alle sider av tenestedirektivet før vi konkluderer, og det er det vi holder på med.

Presidenten: Erna Solberg – til oppfølgingsspørsmål.

Erna Solberg (H) [10:40:23]: En samlet opposisjon har skrevet brev til landets statsminister og bedt om å få en redegjørelse for tenestedirektivet fra Regjeringen på et mye tidligere tidspunkt enn dette, og jeg er egentlig forbauset over at Regjeringen velger å overse hva en samlet opposisjon har bedt om.

Det foregår mye mytebygging rundt tenestedirektivet og tjenestesektoren. Ni av ti nye arbeidsplasser i Europa vil komme i tjenestesektoren. Vi vet at det er stort rom for

(Solberg)

å utvide den norske tjenestesektoren. Vi vet at Regjeringen før dette ble så politisk betent, på faglig grunnlag uttalte at det ikke var grunnlag for å gjøre noen endringer i regelverket rundt sosial dumping i Norge på grunn av det nye tjenstedirektivet, før det ble forbedret av Europaparlamentet. Da er mitt spørsmål til statsråden med ansvar for handel med tjenester, for det er jo næringsministeren i Norge: Er han enig i det Euro-LO mener, det resten av Europa mener, at tjenestesektoren krever mer handel?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:41:36]: For det første en kommentar i forhold til henvendelsen til statsministeren: Som representanten Solberg er kjent med, var det omtrent i samme tidsrom en sak i Stortinget der utenriksministeren uttalte seg nettopp om dette spørsmålet. Så spørsmålet ble omtalt fra Regjeringen – bare så det ikke ligger igjen at statsministeren har fått en henvendelse som ikke er kommentert fra Regjeringens side.

Vi er alle kjent med at tjenester er en av de grunnleggende friheter i Europa, og at det er relevant å ha direktiv på det slik sett, tematisk, er det jo ingen uenighet om. Situasjonen som har vært tidligere, ved at rettstilstanden på dette området i stor grad er avgjort gjennom en rekke rettsaker, er ikke oversiktlig verken for de norske som skal delta i tjenesteproduksjon/eksport, eller for dem som utøver tjenester i Norge fra utlandet, eller når det gjelder mulighetene til å passe på regelverket i forhold til det – så slik sett er det behov for å rydde opp. Så er det innholdet vi nå vurderer.

Presidenten: Anne Margrethe Larsen – til oppfølgingsspørsmål.

Anne Margrethe Larsen (V) [10:42:56]: Tjenstedirektivet og nå – etter de siste dagers hendelser – spørsmålet om hvorvidt helsetjenester skal tas inn, utløser et sterkt engasjement. Utenriksministeren nevnte her i Stortinget senest i februar at han ville komme tilbake med et grundig svar til opposisjonen, og at opposisjonen ville bli tatt på største alvor. Men siden har vi hørt veldig lite fra Regjeringen i denne saken. Åpenhet var nettopp et viktig stikkord i St.meld. nr. 23 for 2005-2006, om gjennomføring av europapolitikken, som hele Stortinget nylig har stilt seg bak, og Venstre mener at den viktigste garantien for en åpen prosess er nå å få saken om tjenstedirektivet opp i sin fulle bredde i Stortinget. Jeg spør igjen: Når kan Stortinget få tjenstedirektivet til behandling?

Statsråd Dag Terje Andersen [10:43:45]: Som jeg alt har sagt, har ikke Regjeringen varslet når saken skal legges fram for Stortinget, men det er egentlig et godt svar på representantens første spørsmål, for det at vi skal jobbe grundig med tjenstedirektivet og åpenhet, er nettopp grunnlaget for det – at vi jobber så grundig. Det er jo slik med dette tjenstedirektivet at når vi nå har sendt det ut på høring, har vi sendt det ut med lengre frist enn det som er vanlig ved høringer i forbindelse med EØS-direktiver, men i tillegg er det faktisk tredje gangen at dette spørsmå-

let blir sendt ut på høring i Norge. Så en kan mene mye om tjenstedirektivet, men at det ikke har vært behandlet på en spesielt grundig og bred måte, er i hvert fall feil, og det tror jeg representanten og jeg er enig i – her har det vært en spesielt bred behandling, og vil bli det fram til endelig konklusjon. Jeg har registrert i media at enkelte prøver å framstille det som om jeg som statsråd eller Regjeringen har prøvd å haste denne saken igjennom. Det er direkte feil. Situasjonen med hensyn til denne saken er at den er underlagt særskilt grundig, bred behandling.

Presidenten: Jan Sahl – til oppfølgingsspørsmål.

Jan Sahl (KrF) [10:44:58]: Tjenstedirektivet er den største saken som vi har i forhold til EU pr. nå. Det er tydelig stor uro om saken, både innad i regjeringspartiene og, som vi ser, også i LO. Jeg står her med to brev sendt til statsministeren, og i det siste brevet har en samlet opposisjon, som allerede er nevnt, bedt om at Stortinget må få en redegjørelse om saken. Da er det etter mitt skjønn uklokt av en flertallsregjering å svare omtrent som så: Ja, ro dere bare ned, det skal komme når vi bestemmer. Opposisjonen på Stortinget ønsker en redegjørelse om stoda for saken i øyeblikket. Kan ministeren love at en slik redegjørelse skal komme? Det er ikke snakk om å vente til saken er ferdigbehandlet i Regjeringen. Det er snakk om å få en redegjørelse om stoda i øyeblikket.

Statsråd Dag Terje Andersen [10:45:56]: Jeg ville ikke synes det var unaturlig om det i forbindelse med andre saker som er knyttet til Europa, kan redegjøres for hvor saken står i Regjeringen. Jeg vet at det også noen ganger er muligheter for handelsministeren til f.eks. å møte i det til egnet organ i Stortinget. Men den formelle kontakten mellom regjering og storting må selvfølgelig være slik at Regjeringen har et forslag til konklusjon når saken skal legges fram for Stortinget. Det tror jeg arbeidsordningen og arbeidsfordelingen mellom storting og regjering er tjent med.

Presidenten: Vi går til neste hovedspørsmål.

Lars Sponheim (V) [10:46:48]: Mitt spørsmål, slik statsrådsrekken er satt sammen i dag, kunne ha vært stilt til hver eneste statsråd, for det angår alle. Derfor blir det riktig å stille spørsmålet til fornyingsministeren, som har det særlige ansvar i Regjeringen å holde oppsyn med sine kolleger og drift av departementene. Det handler om hemmelighet og åpenhet.

La meg først si at det er helt avgjørende i vårt demokrati at makt balanseres mellom de ulike statsmakter, og at makthaverne kan ses i kortene av borgerne og av pressen, og borgerne har krav på mest mulig innsyn. Dette handler om de mange saker, ikke den enkelte saken vi hører om, men de mange saker hvor det ofte kan være bekvemt for den enkelte saksbehandler å bruke tasteknappen «unndratt offentlighet».

Nå er statistikken for 2006 kommet, og den viser at 8 579 saker er hemmeligholdt i den rød-grønne regjering.

Hvert femte dokument er altså hemmeligholdt, 20 pst. er den prosentandelen som er unndratt offentlighet. Det er stor variasjon mellom departementene. Verstingdepartementet er Nærings- og handelsdepartementet, hvor nesten hvert tredje dokument er hemmeligholdt, 31,4 pst. I verstingklassen er også Fiskeri- og kystdepartementet, med 27,1 pst. Vi ser også at det er mange departement som har brukbare tall. Det er særlig arbeiderpartiledede departement, viser statistikken. Det er i en gammel tradisjon – vi alene vet best-holdningen, og det borgerne, velgerne, ikke vet, har de heller ikke noe vondt av. Dette har vært en lang tradisjon.

Tallene gir sterke reaksjoner, fra Sivilombudsmannen, Offentlighetsutvalget og Presseforbundet. Fornyingsministerens statssekretær viser i sin kommentar til dette at hun dessverre forstår veldig lite av betydningen av åpenhet, og sier: «De sakene som blir bedt om innsyn i er ofte de mest kontroversielle.» Det er jo slik at det kan være gode og legitime grunner til at dokumenter unntas offentlighet. Er dette noe fornyingsministeren kan være stolt av?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:48:59]: Soria Moria-erklæringa er gjennomsyra av omgrep som «openheit» og «innsyn», og eg har endåtil det som eit av dei fem hovudmomenta når vi snakkar om Regjeringa sin fornyingspolitikk, at vi skal bidra til openheit og innsyn i forvaltninga sine vedtak.

Vi gjer no to konkrete ting. Det eine eg greip fatt i umiddelbart då eg kom i departementet, var å leggje til rette for ein ny elektronisk postjournal. Per i dag er det eit avgrensa tal innanfor media, 40 stykke, som har moglegheit til innsyn i departementa sine postjournalar. Det systemet var ferdig utgreidd. Det låg i departementet, men det var ikkje gjort noko med det. Det var noko av det fyrste vi greip fatt i, og det vert innført no frå 1. januar 2008. Det betyr at stortingsrepresentantar, kvar enkelt innbyggjar i dette landet og resten av dei media som pr. i dag ikkje har innsyn, vil få innsyn i det nye systemet. Det er ein av dei viktige tinga vi gjer for at ein skal få innsyn i det Regjeringa styrer med.

Det andre vi arbeider med no, er ein gjennomgang av statens informasjonspolitik. Det har vore retta kritikk frå media mot at departementa har ulik praksis for kven som svarer på spørsmål, om ein får snakke med embetsverket direkte, eller om alt skal gå via informasjonsmedarbeidarane. Det har vi gripe fatt i. Vi driv og jobbar med å få til ein rundebordskonferanse no i vår med bl.a. media, folk som har kompetanse på utviklinga innanfor mediesamfunnet, og oss sjølve for å diskutere korleis statens informasjonspolitik bør sjå ut i 2007. Det er mykje som har endra seg sidan 2000–2001, då ein sist reviderte informasjonspolitikken. Då vil ein også gå gjennom og sjå på dei ulike departementa sin praksis når det gjeld openheit. Men det er klart at det finst legitime grunnar for å unndra innsyn – vi sit og jobbar med saker som kan vere kontroversielle, og det kan vere andre ting. Når vi driv med saksførebuaende arbeid, kan det vere legitimt å unndra innsyn, som f.eks. når vi snakkar om oljeboring, der eg veit også

den førre regjeringa hadde saker som var unndregne innsyn.

Lars Sponheim (V) [10:51:10]: Jeg tror jeg vil la tillegsspørsmålet gå til lederen av det som i denne sammenhengen er verstingdepartementet, nemlig nærings- og handelsministeren.

Statistikken viser at det går i gal retning. Det er det som er problemet. Det er dårligere tall enn det som ble levert tidligere, og det viser at det er ikke nok fokus på dette. Nå har nærings- og handelsministeren den fordelten at han ikke hefter stort ved 2006, så han har en mulighet til å bruke ganske blanke ark. Jeg har selv hatt gleden av å lede det samme departementet – i forrige århundre en gang – som det nærings- og handelsministeren leder nå. Da var situasjonen nokså den samme, og jeg brukte mye tid på å innføre en åpenhetskultur. Jeg innførte en åpenhetsplakat. Jeg satte en høy terskel for å ta det lette stempelet som heter «unntatt offentlighet». Vil statsråden på bakgrunn av dette og de meget stygge tallene 2006 viser, bidra til at det blir en åpenhetskultur rundt dette? Næringsdepartementet er et krevende departement, for det har en type saker hvor det er mange bedriftshemmeligheter. Det er helt legitimt, men det er åpenbart at saker unndras offentlighet langt utover det. Jeg vil gjerne etter møtet få overrekke en utgave av åpenhetsplakaten som i sin tid hang i saksbehandlerkontorene i Næringsdepartementet.

Statsråd Dag Terje Andersen [10:52:16]: Jeg tror jeg skal møte representantens innspill på en positiv måte og si at det er riktig å fokusere løpende på dette. For det er jo helt riktig som representanten Sponheim sier – med sin erfaring fra Nærings- og handelsdepartementet – at bedrifter i Norge må kunne henvende seg til Nærings- og handelsdepartementet og fortelle om forretningshemmeligheter uten at det kommer ut. Derfor er det naturlig at vi ivaretar noen andre av representanten Sponheims hjertebarn, små og mellomstore bedrifter f.eks., best ved at de kan henvende seg til oss uten at det blir offentliggjort.

Men jeg er enig med representanten Sponheim i at «unntatt offentlighet» bare skal brukes når det er tvingende nødvendig, ikke av bekvemmelighetshensyn. Jeg er klar over at representanten Sponheim vet at det ikke er statsråden som sitter innerst i gangen og sier: Unnta dette fra offentlighet. Men at det likevel kan være grunn til å være oppmerksom på, og holde fast ved, at en skal ha en høy terskel for å stemple noe «ikke offentlig», synes jeg er en god og betimelig påminning.

Presidenten: Det blir oppfølgingsspørsmål – først Åge Starheim.

Åge Starheim (FrP) [10:53:33]: Eg vil stille spørsmålet til statsråd Heidi Grande Røys.

Det er litt interessant når statsråden viser til at Soria Moria-erklæringa er gjennomsyra av at ein skal halde ei open linje, samtidig som statsråden seier at det finst legitime grunnar for å la vere å offentleggjere saker. Eg trudde at offentlegheitslova var så rimeleg klar at det ikkje skulle

vere nokon tvil om kva som er lov, og kva som ikkje er lov.

Når vi høyrer at det er over 8 500 saker som er hemmelghaldne, må det vere eit problem for ministeren å halde seg til dette. Eg vil vel seie at når ein må gå til høgste hald – til statsministeren – for f.eks. å få ut rapporten frå Kystverket, viser det med all tydelegheit at her er det noko som sviktar. Synest statsråden at dette går rett veg?

Statsråd Heide Grande Røys [10:54:40]: Det er heilt umogleg for meg å halde meg til eit tal, for eg veit ikkje kva for saker som ligg bak det talet.

Det som eg sa at Regjeringa er oppteken av, og som òg næringsministeren bekrefta, er at vi skal ha mest mogleg openheit og innsyn i dei vedtaka vi gjer i saker som er viktige og som det ikkje er nokon grunn til å halde utanfor offentlegheit. Men som eg òg seier, det er heilt legitimt at ein òg har saker som er viktige å halde utanfor offentlegheit, på grunn av forretningshemmelegheiter. Det kan vere i Næringsdepartementet, og ikkje minst i Olje- og energidepartementet – eit anna stort departement. Men det er klart at vi skal leggje vekt på openheit og innsyn. Det er jo nettopp difor vi no frå nyttår av innfører ein ny elektronisk postjournal som gir innsyn.

Pr. i dag har ikkje stortingsrepresentantane innsyn i postjournalane i regjeringskvartalet. Det får dei frå 1. januar. Eg håper at stortingsrepresentantane held fram med arbeidet med å sjå på kva Regjeringa gjer, nettopp fordi vi er opptekne av at det skal vere openheit og debatt rundt dei vedtaka vi gjer. Så dette ser eg fram til med berre positiv glede.

Presidenten: Børge Brende – til oppfølgingsspørsmål.

Børge Brende (H) [10:55:55]: Mitt spørsmål går til statsråd Helga Pedersen.

Et av de departementene som unntar mest fra offentligheten, er Fiskeri- og kystdepartementet. Jeg tror det er nr. 4 på verstinglista. I den statistikken skjuler det seg også en rapport som var veldig kritisk til – og kritisk for – norsk oljevernberedskap. Kystverket skrev i en rapport høsten 2005 – som statsråd Helga Pedersen unntok offentlighet – at for å holde tritt med utviklingen når det gjelder transport langs kysten, måtte man bevilge 50 mill. kr i 2006 for å holde oljevernberedskapen oppe, og 70 mill. kr i inneværende år.

Statsråd Pedersen informerte verken offentligheten – unntok altså dette fra offentligheten i 1 1/2 år – eller Stortinget om dette. Ser statsråd Helga Pedersen nå at hun ikke burde ha unntatt denne rapporten offentlighet, og at hun burde informert Stortinget i en stortingsproposisjon?

Statsråd Helga Pedersen [10:56:02]: Representanten Børge Brende opptrer som om den rapporten ikke var offentliggjort. Den er offentliggjort og har vært kjent i flere måneder, og alle har anledning til å diskutere oljevernberedskapen ut fra de tallene som ligger der.

Representanten Brende antyder i sitt spørsmål at det skulle være hensynet til denne regjeringen som på en måte var grunnlaget for at den ikke ble offentliggjort umiddelbart, men denne rapporten er datert oktober 2005 og gjør jo opp status for oljevernberedskapen slik den var da Bondevik-regjeringen gikk ut fra kontorene. I den rapporten ligger det også et etterslep fra den tiden miljøvernminister Børge Brende hadde ansvaret for oljevernberedskapen. En rapport som SFT leverte i 2001, pekte på at det var bruk for mellom 60 og 100 mill. kr fordelt på tre år. Det var bevilgninger som daværende miljøvernminister ikke fulgte opp.

Presidenten: Gunnar Kvasheim – til oppfølgings-spørsmål.

Gunnar Kvasheim (V) [10:58:09]: Mitt spørsmål går til fornyings- og administrasjonsministeren.

Vi trenger ikke flere rundebordskonferanser, men vi trenger klar beskjed fra statsråden i det enkelte departement om at offentlighetsloven skal følges. Den sorterer på en god måte hvilke dokumenter som skal være offentlig tilgjengelige, og hvilke som skal unntas.

Det er to hovedproblemer i dag. Utviklingen går i feil retning i mange departementer. Det er mer hemmelighold enn det var i den forrige regjering.

Det andre hovedproblemet er at når en etterprøver de beslutningene som ligger bak hemmelighold, er de i mange tilfeller ikke i samsvar med offentlighetsloven. Det tas altså beslutning om hemmelighold på feil grunnlag. Det betyr at vi har en regjering som i mange departementer styres av statsråder som ikke har gitt klare signaler på dette området, i motsetning til det som ble gjort i den forrige regjering. Vil statsråden sørge for at det nå blir månedlige avrapporteringer om hvor mange saker som i det enkelte departement unntas fra åpenhet, og at den oversikten blir offentlig tilgjengelig?

Statsråd Heidi Grande Røys [10:59:13]: Som eg har sagt fleire gonger no, er denne regjeringa oppteken av openheit og innsyn i forvaltninga, også i dei vedtaka som Regjeringa bidreg med. Det blir jo heilt feil å seie at vi ikkje har bruk for ein rundebordskonferanse. Det er klart vi har det. Poenget er, som eg seier, at når vi skal ha ein gjenomgang av statens informasjonspolitikk som går på kven media får kontakt med når dei ringjer departementet – får dei snakke med saksbehandlar som har saksansvaret på området slik det ligg nedfelt i informasjonspolitikken pr. i dag, eller må alt gå via informasjonsavdelingane. Korleis er mediebildet i dag i forhold til i 2001? Det er klart at mediebildet har forandra seg veldig. Vi har no nettaviser, nettnyheiter, mobilnyheiter. Vi har heilt andre kanalar for nyhende enn det vi hadde i 2001. Det utfordrar måten vi driv informasjonspolitikk på, måten vi som politikarar kommuniserer med media på. Eg synest det er interessant. Det er berre merkeleg at ikkje representanten Kvasheim synest det er interessant å setje seg ned med media, med folk med kompetanse på området, og ta ein diskusjon rundt det. Eg trur det vert ein interessant diskusjon, og det

vil vonleg føre til at vi driv ein betre informasjonspolitik etterpå.

Presidenten: Stortinget går til neste hovedspørsmål.

Øyvind Korsberg (FrP) [11:00:42]: Jeg vil stille et spørsmål til statsråd Andersen.

I fjor, like før turistssessongen startet, innførte Regjeringen over natten en kvotebegrensning på 15 kilo når det gjelder utførsel av fisk som turistene fisker. Dette kom selvfølgelig som et sjokk på næringen, og det kom sterke protester. Det var en samlet næring som gikk mot denne plutselige innføringen av dette regelverket. Turistnæringen fryktet også at det kom til å bli en sterk nedgang.

I Dagens Næringsliv kan vi lese om konsekvensene av Regjeringens politikk:

«Av nærmere 20 aktører DN har vært i kontakt med, har over halvparten en merkbar svikt i bestillingene, noen så mye som 30–40 prosent.»

Blant annet har en bedrift i Saltstrømmen i Nordland en nedgang på over 40 pst., og har opplevd en svikt i inntektene fra 2 mill. kr i 2005 til en forventet inntekt på 1 mill. kr i år.

Samtidig sier forskerne at dette er et lite treffsikkert virkemiddel. I fjor fremmet Fremskrittspartiet forslag om å fjerne denne begrensningen. Når Regjeringen nå ser konsekvensen av sin egen politikk, vil den da fjerne dette kvotetaket på 15 kilo?

Statsråd Dag Terje Andersen [11:02:22]: Bare for ordens skyld: Det er en annen tilstedeværende statsråd som har innført den kvoten, og reglementet for det ligger faktisk i Fiskeridepartementet. Når det gjelder Fiskeridepartementet, gikk jeg av som vikar umiddelbart etter påske, og den egentlige statsråden har kommet tilbake. Men jeg svarer likevel gjerne med utgangspunkt i reiselivsperspektivet, som representanten Korsberg tar opp.

Jeg tror nok det er en litt for enkel analyse å si at det at man ikke har anledning til å ta med seg mer enn 15 kilo fiskefilet ut av landet, er årsaken til reduksjonen i bestillingene til reiselivsbedriftene på 30–40 pst. Jeg oppfattet det heller ikke slik at representanten Korsberg påstår at det er den eneste mulige og direkte forklaring.

Det er klart at vi også følger med på reiselivskonsekvensene av de vedtak vi gjennomfører. Per nå foreligger det ingen planer om å fjerne taket, og det er foreløpig heller ingen planer om å heve taket – det kunne jo også være et alternativ. Regjeringen har altså ikke varslet det nå. Det ville i så fall vært naturlig å omtale det i tilknytning til revidert nasjonalbudsjett. Men vi følger selvfølgelig med på den informasjonen vi får.

Regjeringen jobber nå med en reiselivsstrategi. I den sammenheng samarbeider mitt departement veldig tett med reiselivsnæringen i Norge og legger stor vekt på de innspill vi får. I den grad det skulle bli et hovedtema knyttet til vårt arbeid med reiselivsstrategien, er det også en anledning til å vurdere spørsmålet. Men vi har altså ingen planer om å endre grensen på 15 kilo nå.

Øyvind Korsberg (FrP) [11:04:07]: Jeg takker statsråden for svaret og er i hvert fall glad for at han innrømmer at reiseliv er hans område. Jeg vil gjerne få stille et oppfølgingsspørsmål til fiskeriminister Pedersen.

Næringslivet langs kysten ser på mulighetene for å ha flere bein å stå på, også når det gjelder kystflåten. Ett av de innspillene vi har fått i Fremskrittspartiet, kommer fra kystflåten, som ber oss om en mulighet for å kunne drive med turistfiske. I dag er regelverket slik at man ikke har mulighet til det. Fremskrittspartiet vedtok på sitt landsmøte en resolusjon der man ber Regjeringen åpne opp for at «sjarker og andre fiskebåter får tillatelse til å bruke av sine kvoter til å la turister fiske på sine fiskebåter».

Vil Regjeringen følge opp det initiativet og sørge for at det blir en mulighet?

Statsråd Helga Pedersen [11:05:09]: For denne regjeringen er det viktig at befolkningen langs kysten har flere bein å stå på. Det er viktig for oss å ta vare på og videreutvikle fiskerinæringen. En bærekraftig forvaltning av ressursene i fjord og i hav er en viktig forutsetning for det.

Regjeringen er veldig positiv til at fiskerne også skal kunne ta turister med på sjøen. Meg bekjent ligger det ingen begrensninger på kystfiskerne når det gjelder å ta med turister på sjøen og fiske av kvoten. Det finnes krav til utrustning av båter og regler som skal ivareta sikkerheten. Det mener jeg er viktig av hensyn til både fiskerne, turistene og næringen som sådan. Men Regjeringen er, som sagt, veldig positiv til at fiskerne skal kunne ta turister med på sjøen.

Presidenten: Det blir tre oppfølgingsspørsmål – først Torbjørn Hansen.

Torbjørn Hansen (H) [11:06:13]: Jeg vil stille et oppfølgingsspørsmål til næringsministeren.

Vi ser her hvordan symbolpolitikk i Fiskeridepartementet ødelegger for reiselivsnæringen, selv om det er åpenbart at verdiskapingen for Norge som nasjon er vesentlig større hvis en kilo fisk blir fanget av en turist, enn hvis den blir fanget på vanlig måte. Her har næringsministeren som reiselivsansvarlig åpenbart sovet i timen da denne saken ble behandlet i Regjeringen. Men ikke bare det. Vi ser samtidig at innføringen av NO_x-avgift fører til at den veksten vi har hatt i cruisereiselivet, hvor folk kommer inn i fjordene og besøker norske reiselivsdestinasjoner, blir kraftig rammet av en avgift som i denne sammenheng kun har symbolsk virkning. For det er ingen som vil installere et renseanlegg til et titalls millioner kroner på et cruiseskip kun for å besøke en fjord som stopp nr. 2 på en visitt til Norge. Ser ikke reiselivsministeren at han har et ansvar i forhold til å ivareta reiselivets interesser når denne typen symbolpolitiske saker går igjennom i Regjeringen?

Statsråd Dag Terje Andersen [11:07:14]: Jeg kan forsikre om at jeg som næringsminister – og det har for så vidt dagens muntlige spørretime båret preg av – er enga-

sjert i mange spørsmål som behandles i andre departementer enn mitt eget departement, av hensyn til næringslivets interesser, og følger selvfølgelig med på det.

Når det gjelder NO_x-utslippene, er det slik at vi har et felles ansvar for å sørge for at vi setter inn tiltak som gjør det mulig å nå våre forpliktelser i henhold til Göteborg-protokollen, for å slippe ut mindre gift i naturen. Hvis man tenker litt mer grunnleggende på reiselivsvirksomheten i Norge, er jeg overbevist om at både det som senest i går var tema i Oslo, økologisk reiseliv, og det vi jobber med i forhold til vår reiselivsstrategi, som handler om et grønt og bærekraftig reiseliv, det er på lang sikt ikke forenlig med at vi skulle være likegyldige verken i forhold til utslipp fra reiseliv eller for den saks skyld forvaltning av fiskeressurser i Norge. I det lange perspektivet er jeg overbevist om at den profilen vi har med å opptre miljøriktig, også er riktig reiselivspolitik.

Presidenten: Lars Sponheim – til oppfølgingsspørsmål.

Lars Sponheim (V) [11:08:29]: Jeg velger å stille oppfølgingsspørsmål til fiskeriministeren.

Rorbu fisketurisme har for mange vært en litt skjult, men fantastisk suksess de siste årene. Innovasjon Norge dro fram et stort prosjekt som det, da evalueringen kom for et par-tre år siden, viste seg har gitt en omsetning på 3 milliarder kr og skapt rundt 1 000 nye jobber, som har kommet i tillegg til andre ting – en fantastisk suksess. Evalueringen viste også at dette skapte store merverdier tilbake til råvaren torsk. Fiskerne fikk betalt 40 kr for fisken. Fisketuristene betalte, etter at de hadde betalt for opphold, reise og slikt, 400 kr kiloen for torsk når de fikk den opplevelsen det er å fiske torsk. Det er en fantastisk merverdimulighet. Nå rapporteres det om at 15 kilosbegrensningen er en begrensning for den næring og merverdi som kan skapes. Jeg velger å utfordre statsråden, ikke på å endre den nå, men på å utdype videre hvordan den enkelte fisker kan gå ut til rorbuene og ta med turistene, og ta ut de 400 kr pr. kilo på en helt annen måte enn de kan i dag.

Statsråd Helga Pedersen [11:09:39]: Dette er en problemstilling som Regjeringen er veldig opptatt av. Derfor har vi også en dialog både med fiskerorganisasjonene og med NHO Reiseliv om hvordan vi skal videreutvikle fisketurismen. Jeg er helt enig i at det er viktig å få ut flest mulig kroner pr. kilo fisk. Nettopp derfor har det vært viktig for oss å legge til rette for at den fisketurismen som finner sted, nettopp skal gi verdiskaping til rorbuene, til guider og fiskere som tar turister med ut på sjøen. Vi vil ikke at turistene skal komme og fiske så mye som de bare greier, fylle fryseboksen og dra herfra. Med den begrensningen vi har på 15 kilo filet, kan turistene både ta med seg tilbake en troféfisk som er hvor stor som helst, og i tillegg i realiteten fiske 60-70 kilo, som de fileterer og tar med seg tilbake.

Så mener jeg at utfordringene framover (presidenten klubber) ligger i å utvikle gode (presidenten klubber

igjen) reiselivstilbud og å drive med kompetanseheving og ...

Presidenten: Presidenten minner om at taletiden skal overholdes.

Jan-Henrik Fredriksen – til oppfølgingsspørsmål.

Jan-Henrik Fredriksen (FrP) [11:11:02]: Jeg har et spørsmål til fiskeri- og kystministeren.

Vi ser i revidert nasjonalbudsjett at Gamvik kommune har fått 5 mill. kr i omstillingsmidler. Det kan være vel og bra. Grunnen til at de får det, er nettopp at de blir fratatt muligheten til å kunne drive sin oppdrettsnæring videre. Hver dag opplever vi i distriktene at kommunene og næringslivet blir fratatt muligheter til å kunne drive med næring gjennom båndlegging av areal. Jeg kan her vise til Sør-Varanger kommune. Vi kunne i dag hatt på plass mellom 50 og 70 arbeidsplasser relatert til oljeomlastning. Mener fiskeriministeren at det er en sunnere og riktigere politikk å bidra med omstillingsmidler istedenfor å tilrettelegge for en politikk som gjør det mulig å drive med næringsutvikling i distriktene?

Presidenten: Presidenten kan ikke se at dette er et oppfølgingsspørsmål til hovedspørsmålet, men vil overlate til statsråden å velge om hun vil besvare spørsmålet likevel.

Statsråd Helga Pedersen [11:12:12]: Takk for spørsmålet. Jeg vil svært gjerne få svare på det, for denne regjeringen er opptatt av å sikre aktivitet i hele landet, og at det skal skje på en bærekraftig måte.

Så registrerer jeg at Regjeringens opplegg for nasjonale laksefjorder og det vedtaket som ble fattet i Stortinget i går, har vakt jubel i Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening. De er veldig godt fornøyd med at de nå får frigjort arealer som har vært båndlagt, og som nå kan brukes til oppdrett. Jeg registrerer at lokalbefolkningen på Sjønes er kjempegodt fornøyd med det omstillingsfondet som ble bevilget over Nærings- og handelsdepartementets budsjett.

Regjeringen har en aktiv nordområdepolitikk som bl.a. kommer Sør-Varanger kommune til gode. Når det gjelder den helt konkrete saken som gjelder oljeomlastning i Bøkfjorden, er det en sak som nå ligger til behandling i Miljøverndepartementet, og som jeg ikke kan forskuttere svaret på her og nå.

Presidenten: Stortinget går til siste hovedspørsmål, fra representanten Petter Løvik.

Petter Løvik (H) [11:13:22]: Eg vil gjerne stille eit spørsmål til fiskeri- og kystministeren.

Fiskerinæringa er svært viktig, både for nasjonaløkonomien vår som ein veldig stor eksportør og valutaskapar og spesielt for kysten, både for busetjing og aktivitet. Fiskerinæringa er i dag utan subsidiar. Fiskerinæringa betaler sine skattar og avgifter som andre og yter svært mykje til fellesskapen. Veldig mykje går bra i fiskeria, men dei slit

bl.a. med rekruttering av ungdom til næringa, og dei slit med vanskelege konkurranseforhold i høve til andre næringar. Skal ein klare å få til vekst og utvikling, må det til arbeidsplassar som er lønnsame, og som ungdom kan sjå ei god og sikker framtid i. Det er forståeleg at det som har skjedd dei siste par åra når det gjeld rammevilkåra for fiskeria – med fleire forverringar frå politisk hald, det vil seie frå fleirtalet i denne salen og frå Regjeringa – gjer at ein del langs kysten kjenner ei viss uro. Eg skal nemne spesielt tre ting – det kunne sikkert ha vore nemnt fleire: Det er NO_x-avgifta som er pålagd, det er det at næringa no sannsynlegvis må betale for delar av det som staten skulle betale til det statlege forskingsinstituttet NOFIMA, og ikkje minst dei innskjerpingane som er foreslått – og som Stortinget truleg dessverre kjem til å vedta i løpet av kort tid – i moglegheitene til å drive lønsamt gjennom strukturering av flåten.

Då er spørsmålet: Er ikkje statsråden bekymra for totalbiletet? Det er mangt som går i gode tider med gode kvotar og gode prisar. Men er ikkje statsråden bekymra for framtida for norsk fiskerinæring når næringa får så mange ting i tillegg til ordinære skattar, avgifter og restriksjonar?

Statsråd Helga Pedersen [11:15:29]: Jeg må si jeg er veldig optimistisk på vegne av norsk fiskeri- og havbruksnæring. Ting går veldig bra i begge næringene for tiden. Det kommer det også til å gjøre i årene framover.

Regjeringen har nå lagt fram et forslag til framtidens strukturpolitikk som snart skal behandles her i Stortinget. Dette har vært grunnlag for en veldig bred prosess mot lokalsamfunn, fylker, næringens organisasjoner osv. Jeg mener at dette er et veldig godt grunnlag for framtidens strukturpolitikk. Jeg mener at meldingen på en veldig god måte balanserer hensynet til at vi både skal ha en moderne, variert og lønnsom flåte og en flåte som sikrer aktivitet langs hele kysten. For det å ha en flåte som er spredt utover kysten, betyr jo også at vi sikrer grunnlaget for aktiviteten på land og for de folkene som bor i lokalsamfunnene langs kysten, enten det er barnehageansatte eller leverandører til fiskerinæringen.

Regjeringen har stort fokus på marin sektor. NO_x-forpliktelsene er jo noe som vi har arvet fra den forrige regjeringen, som ikke foretok seg synderlig mye for å komme i land med de prosessene. Der er vi i en konstruktiv dialog med næringens organisasjoner om bl.a. å få på plass en miljøavtale. Jeg er optimistisk med hensyn til utfallet av den prosessen, både i forhold til næringen og i forhold til miljøforpliktelsene våre. Vi skal også få på plass NOFIMA, der vi overtok stafettpinnen etter den forrige regjeringen. Jeg tror det blir en god, sterk og tung forskningsinstitusjon til beste for norsk fiskerinæring på lang sikt.

Petter Løvik (H) [11:17:42]: Eg takkar for svaret. Ingen er ueinig i at vi vil ha aktiviteten spreidd langs kysten, og ingen er ueinig i at NOFIMA kan bli eit bra opplegg. Men det har aldri vore i tankane – i alle fall ikkje hos den tidlegare regjeringa – at dette skal finansierast av fiskarane sjølve, slik det no blir lagt opp til.

Det eg saknar i svaret frå statsråden – eg deler elles optimismen, men det er grenser for kor mykje ein kan trekkje ut av ei næring, sjølv i optimistiske stunder – er noko om totalbiletet når dei får desse forverringane. For det næringa sjølv seier, er at fleire av desse tinga eg nemnde, betyr klare forverringar i rammevilkår. Eg trur ikkje vi skal bruke gode tider til å tyne ei næring som i all framtid vil kunne gi oss veldig store inntekter og veldig stor aktivitet langs kysten. Så eg vil gjenta spørsmålet: Er ikkje statsråden bekymra for totalbiletet? Og finst det måtar å kompensere desse forverringane på, som statsråden kan gå inn for?

Statsråd Helga Pedersen [11:18:43]: Jeg deler ikke representanten Løviks oppfatning av at vi gjør det verre for fiskerinæringen. Tvert imot har denne regjeringen en offensiv politikk til beste for norsk fiskerinæring og for befolkningen langs kysten.

Når det gjelder strukturmeldingen, har det jo vært ulike reaksjoner på den. Det har vært et stort engasjement, og det syns jeg er bra. For Regjeringen har det vært et selvstendig mål å skape større offentlig engasjement rundt fiskeripolitikken. Så har vi hatt aksjoner fra fiskerhold som mener at vi strukturerer for lite, og fra andre som mener at vi strukturerer for mye. Jeg mener jo at Regjeringen har funnet en god balanse i dette. Reaksjonene fra fiskerinæringen på det vi har lagt fram, hvis man ser på helheten, har jo også vært rimelig balansert. Så vil jeg også peke på den massive satsingen vi har på marin verdiskaping, som er med på å bidra til kompetanse og ny aktivitet i fiskerinæringen i årene som kommer.

Presidenten: Det blir tre oppfølgingsspørsmål – først Øyvind Korsberg.

Øyvind Korsberg (FrP) [11:20:05]: Det er jo litt trist at statsråden ikke har fått med seg at det er ganske mange som protesterer mot den fiskeripolitikken Regjeringen fører, for det skjer stadig vekk endringer av den politikken som har vært ført av tidligere regjeringer og vedtatt her på huset. Det siste Regjeringen har gjort, er å strukturere flåten i fartøygruppen 11–15 meter. Det er veldig mange lokalsamfunn og kommunestyre som enstemmig har anbefalt at man ikke har strukturering innenfor denne gruppen. Det har også kommet klare uttalelser fra en rekke fylkesting på akkurat det samme, man advarer mot dette. Vi er tilhengere av strukturering over 15 meter, men vi mener at innenfor fartøygruppen 11–15 meter bør man først konsekvensutrede virkningene for både flåtegruppen og lokalsamfunnet. Hvorfor har ikke Regjeringen gjennomført en konsekvensutredning på dette?

Statsråd Helga Pedersen [11:21:11]: Det er ikke noe nytt at fiskeripolitikken blir gjenstand for debatt. Under den forrige regjeringen var det høylytte protester mot den politikken som Bondevik-regjeringen ved Svein Ludvigsen førte med støtte fra Fremskrittspartiet. Det fremste eksempelet på det er jo at man innførte evigvarende kvoter i havfiskeflåten uten å legge det fram for Stortinget.

Det er ikke en måte å agere på som sikrer langsiktighet og trygghet for rammebetingelsene for fiskerinæringen.

Når det gjelder strukturering av fartøygruppen 11–15 meter, har vi der åpnet for en forsiktig strukturering for å balansere hensynet til lønnsomhet i denne flåten mot samfunnshensynene. Vi avvikler samtidig driftsordninger som har vært en rendyrket form for kvotehandel. Ellers registrerer jeg med stor interesse at Fremskrittspartiet nå går imot strukturering for den gruppen. Det tror jeg det er mange fra fiskerhold som registrerer med stor interesse.

Presidenten: Ingebrigt S. Sørfonn – til oppfølgings-spørsmål.

Ingebrigt S. Sørfonn (KrF) [11:22:29]: Norsk fiskeri er ei viktig næring, som treng stabilitet, føreseielegheit og tillit til at rammevilkåra kan liggja fast lenger enn stortingsperioden. Det er viktig for investeringar, rekruttering osv. Då er det lett for ei regjering å gripa til honnrørd som «breie forlik», «gode kompromiss» osv.

I Stortinget ligg no strukturmeldinga om fiskeria, ei aktuell og viktig sak som allereie er nemnd her. Dersom statsråden skulle få spørsmål frå sine partifellar og forbundsfellar her i huset, ville ho i denne saka då tilrå eit kompromiss og eit breitt forlik for å sikra stabilitet og føreseielegheit for den viktige fiskerinæringa vår?

Statsråd Helga Pedersen [11:23:16]: Når det gjelder denne saken, har det vært meget grundige prosesser i forkant av den strukturmeldingen som Regjeringen har lagt fram. Det har vært et eget, bredt sammensatt strukturutvalg i arbeid, en bred høringsrunde og en stor debatt som har ført fram til det Regjeringen har lagt fram.

Jeg mener at saken slik den er lagt fram, i utgangspunktet er et bredt forlik. Nå ligger den i komiteen. Jeg skal ikke i spontanspørretimen blande meg inn i det arbeidet, men hvis jeg skulle driste meg til å gi et råd, måtte det være at Kristelig Folkeparti slutter seg til forslaget fra Regjeringen.

Presidenten: Torbjørn Hansen – til oppfølgings-spørsmål.

Torbjørn Hansen (H) [11:24:11]: Det er ingen tvil om at fiskeriminister Helga Pedersen begynner å bli en veldig dyr statsråd for fiskerinæringen. Jeg synes nesten det er underlig at statsråden avviser det, når det er helt åpenbart at innføringen av NO_x-avgift nærmest har doblet

det totale avgifts nivået for denne næringen i løpet av ett år.

Innføringen av NO_x-avgift er gjort på en måte som åpenbart er innrettet på å skaffe staten inntekter, ikke på å få redusert utslippene. Det ser vi også av de justeringer av systemet som er blitt gjort i etterkant.

Mitt spørsmål gjelder NOFIMA-reformen. Avgiften til Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond er basert på et frivillig forlik mellom næringen og Stortinget hvor forutsetningen var at avgiften skulle gå til en forskningsordning som næringen skulle ha full kontroll over. Nå forstår jeg det slik at Regjeringen ønsker å konfiskere halvparten av avgiftene for å bruke beløpet til basisfinansiering innenfor en forskningsorganisasjon som staten har kontroll over. Er det ikke mulig for næringslivet i Norge å stole på at de forlik man inngår med regjering og storting i forbindelse med frivillige avgifter, faktisk blir opprettholdt etter hvert som årene går?

Statsråd Helga Pedersen [11:25:18]: Når det gjelder NO_x-avgiften, vil jeg bare vise til at det er konstruktive samtaler mellom Regjeringen på den ene siden og næringen på den andre.

Midlene i Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond, FHF, er ikke kontingent, heller ikke kollekt, men en lovpålagt avgift som skal brukes til forskning innenfor marin sektor. Fiskeri- og kystdepartementet skal legge føringer for hvordan denne avgiften skal brukes. Midlene blir styrt av et styre som er oppnevnt blant næringens representanter.

I forbindelse med NOFIMA-saken har Regjeringen lagt føringer på at en del av midlene skal brukes til kjøp av tjenester gjennom NOFIMA, men det er fortsatt FHF-styret som skal bestemme hvordan pengene skal brukes, f.eks. i form av brukerstyrte programmer.

Jeg vil også vise til at en evaluering av FHF-fondet viser at virkemiddelbruken i altfor stor grad har vekt på «U»-en istedenfor «F»-en i «FoU»-en. I 2005 gikk 40 pst. av midlene til konsulenter eller enkeltbedrifter. 10 pst. av midlene gikk til bruk i næringens egne organisasjoner. Så det er helt åpenbart at vi uansett måtte gjøre noe med virkemiddelbruken.

Presidenten: Den muntlige spørretime er omme.

Dermed er dagens kart ferdigbehandlet.

Forlanger noen ordet i henhold til forretningsordenens § 37 a før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 11.30.